

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 - Új sorozat: XVI. évfolyam - 2. szám - 2005. február

Új lelkipásztor Kolozsvárott

A beiktató bizottság
Bálint Pál körül:
Borzási István,
Király Tibor,
Varga János,
Kovács István,
Mike Sámuel
és Gergely István.

Két hónapot volt lelkipásztor nélkül a kolozsvári gyülekezet. Mike Sámuel testvér október elején köszönt el, és november végén már megérkezett a Bálint család.

Bálint Pál lelkipásztort december 12-én iktatták be. Az ünnepélyen Borzási István szövetségi elnök hirdett ígét. A választott evangéliumi történet – Jézus megjelenése a Tibériás-tengernél, és a nagy halfogás (Jn 21,4-11) – alkalmas keretet adott a hatékonyan együttműködő pásztor és gyülekezet témához. A beiktató imádások után a szolgatársak, az előljárók és a hivatalosságok köszöntései következtek: Kovács Efraim a kolozsvári, Nagy Géza mint a temesvári gyülekezet előljárója üdvözölte Bálint testvért. Őket követte Szabó József, az evangéliumi testvérgyülekezet előljárója. Szeredai Erika a Kolozsváron tanuló egyetemisták nevében, Mike Sámuel pedig mint lelkipásztor előd mondott üdvözlő szavakat. A kolozsvári román baptista gyülekezetek részéről Veres Cornel a Hitközség elnöke köszöntött, a református gyülekezeteket Visky János, a Bulgária-telep 9. számú gyülekezet lelkésze képviselte. Az

RMDSZ oktatási-egyházügyi alelnöke, Kötő József úr, üdvözlésében – Koós Károlyt idézve – a fizikai és szellemi építkezést hangsúlyozta. Köszöntötte az új pásztort dr. Lészai Lehel, a Protestáns Teológia tanára, Borzási Márta, a Nőszövetség alelnöke, Gergely István Szövetségünk főtákará. A délelőtti programját Király Tibor missziós alelnök vezette, az énekkar szolgálatát Papp László és Gál Noémi karmesterek. Az ünnepély reggel 10-kor kezdődött áhítattal, imádkozásra Rajna Ottó lp. (Bágyon) és Demjén Attila (Temesvár) buzdított.

A délelőtti összejövetel, amelyen közel 300-an vettek részt, délből negyed 2-kor ért véget. Bálint Pál korábbi szolgálati helyéről, a temesvári gyülekezetből népes csoport jött el az ünnepségre, ők a délutáni istentisztelet keretében énekszámokkal, bizonyágtételekkel és költeményekkel szolgáltak. „Rácsodálkozom a kegyelemre, mint Pál apostol, mert engem is megerősített” (1Tim 1:12-17) – mondotta a rendkívüli advent vasárnapot záró igehirdetésben, a kolozsvári gyülekezet lelkipásztoraként, Bálint testvér. **Sz. L.**

Dsida Jenő

Egyszerű vers a kegyelemről

*Csodákat próbáltam:
arannyal, ezüsttel
hívtam a népeket,
jöjjenek énhozzám!
Hiába, hiába,
az arany nem kellett,
nem jöttek énhozzám.*

*Elmondtam naponta
tíz hegyibeszédet,
gyönyörű szavakat,
igéző szavakat,
hiába, hiába:
egy fül sem fülelte,
egy szív sem szívlelte
a hegyibeszédet.*

*Tüzet is akartam
rakni az erdőben:
nyulacska ne fázzék,
őzike ne fázzék, –
hiába, hiába!
Gyújtófám kilobbant
és a tűz nem akart
gyúlni az erdőben.*

*...S egyszer csak maguktól
gyúlnak az emberek,
együgyű szavamtól
sírásra fakadnak,
ránézniem alig kell
s a tűz is felszökken, –
az Úr áll mögöttem.*

* A fenti verset Borzási István tv. idézte igehirdetésében Kolozsváron, a Bálint Pál lp. beiktatásán.

Örömapok a csíkszeredai gyülekezetben

A karácsonyi ünnep alkalmával három fontos dologról emlékezett meg a hívő keresztény: emlékeztünk egy múltbeli eseményre, amikor Krisztus megszületett Betlehemben, arra az eseményre is, mikor a szívünkben is megszületett, előre is tekintettünk, a jövőre, amikor Krisztus újra eljön értünk és azért imádkozunk, hogy készen találjon minket.

Amíg Urunk visszajövetelére várakozunk, mindannyian a szeretet parancsának próbálunk engedelmessé válni. Ezt a szeretet-megnyilvánulást kapta a gyülekezetünk a „Samaritánus erszénye” szervezet kolozsvári fiókjától 2600 ajándécsomag formájában.

Ezeket a csomagokat juttatta el a gyülekezetünk az Ady Endre, József Attila, Petőfi Sándor általános iskolák tanulóinak. Örömmel osztották a fiatalok a Karcfalva és Jenőfalva óvodásainak és iskolásainak is az ajándék-csomagokat, jutott a Szentkeresztbánya kisgyerekei számára is. Gyülekeze-

tünkben szombat délután ajándékoztuk meg a gyerekeket. Öröm volt látni a csillogó szemeket, nevető arcokat.

Hálával gondoltunk a csomagkészítő gyerekekre. Hálásak vagyunk a gyermekmunkásoknak, akik a gyerekekkel foglalkoznak: Lázár Irénkének, Kui Enikőnek és a tinicsapatnak, akik rengeteget segítenek ebben a munkában, hogy mi idősek gyönyörködhessünk a gyerekek lelki fejlődésében. Adjon a mi Urunk még sok ilyen alkalmat gyülekezetünknek. Kívánok áldásokban gazdag új esztendőt mindenkinek – az idősek nevében is – Csíkszeredából. **Molnár Erzsébet**

Illusztráció: 2004. karácsonyán

Fotó: ifj. Szilágyi László

„Ázsiai vendég” Csíkszeredában

Különös összefüggésnek adott otthont imaházunk az ünnepeken: egy misszionáriusnő volt a vendégünk, aki már hat évet töltött az ázsiai népek között. Előadásában szólt a kultúrájukról, hagyományaikról, valamint a családon belüli íratlan törvényekről. Beszámolóját diafilm vetítéssel tette felejthetetlené. A hallgatók kérdéseket is feltehettek, és aziránt is érdeklődtek, hogy testvérnőnk vállalná-e tovább is a missziós munkát? A válasza meglepő volt: „Egy pár nap múlva utazom vissza, mert életem céljává a missziós munkát választottam, nehézségeivel, eredményeivel, csalódásaival együtt. Szeretném hirdetni Isten ígését és megismertetni Jézus életét.” A találkozót Kövendi Levente lelkipásztor imával fejezte be, áldást kérve a misszionáriusnő további munkájára. **Molnár Erzsébet**

A Hargita tábor 2005-ös terveiből

– Erdő Endre, igazgató –
május 20 - 22., női csendesnapok
június 18 - 26., gyerekhét
június 28 - július 6., gyerekhét
július 8 - 16., gyerekhét és Kárpátalja
július 19 - 27., tinihét és Kárpátalja
július 29 - augusztus 6., tinihét
augusztus 8 - 16., ifihét
augusztus 18 - 26., ifihét
augusztus 29 - szeptember 2., lp. családok
szeptember 11., hálaadó nap

A jelentkezéseket (határidő: április 30.) Pap Magdihoz kérjük beküldeni a tábor címére: Hargita Keresztyén Tábor, Sos Ciucului, Km 106, 535800 Vlahita, Jud: Harghita. Tel: 0266 246032, e-mail: harcampa@xnet.ro
Táborozási díj: gyermekeknek 800.000 lej, fiataloknak 850.000.

Új telefonszámok, emailcímek

Boros József: borosji@rdslink.ro
Borzási Pál: 0741 657 825
Fazakas György: 0741 06 07 46
Katona János: 0740 511 615
Péter István: 0260 655 666
Sallai Jakab: 0265 576 895,
jacxy@rdslink.ro
Simon András: 0742 074 472,
simea@freemail.hu

100 éves

Február 6. a Baptista Világszövetség vasárnapja. Ebből az alkalomból mutatjuk be a BVSZ munkáját Borzási Gyula brassói lelkipásztor segítségével. Testvérünk 1993-tól tagja a BVSZ Főtanácsának.

– Milyen történelmi helyzetben alakult meg a Világszövetség?

– 1905-ben, amikor Londonban megalapították a Baptista Világszövetséget, általános optimizmus, és lelkesedés jellemezte Angliát és az egész világot. Sokan úgy remélték, hogy a 20. század „a keresztyén század” lesz. Sajnos, ami azután következett eloszlott minden illúziót. A következő évszázad az embe-riség történetének egyik legnyugtalanabb időszaka lett. Jött a két világ-háború és az úgynevezett „keresztyén nyugat” elvesztette keresztyéni jellegét. Szomorúan kell megállapítani, hogy az európai népeknél a többség már nem követi és nem vallja a keresztyén hitet. Nemrég az Európai Unió új alkotmányának megfogalmazásánál törölték a „keresztyén történelem” kifejezést.

– Miért jó az, ha van BVSZ?

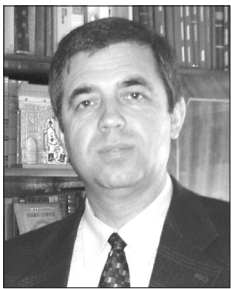
– Az elmúlt száz év alatt a BVSZ pozitívan hozzájárult a keresztyén misszió terjedéséhez az egész világon. 1905-ben, amikor megalakult a BVSZ, a keresztyének 85%-a Európában és Észak-Amerikában élt. 2005-ben, amikor a BVSZ a századik évfordulóját ünnepli, a keresztyének 60%-a Ázsiában, Afrikában, Latin-Amerikában található. Azok az országok, ahová keresztyén misszionáriusokat küldtek ki, most ők küldenek misszionáriusokat a világ más országaiba.

– Tehát óriási változások közepette működik a Szervezet:

– 1905-ben a Spurgeon Tabernákulum volt Anglia legnagyobb Baptista Gyülekezete, melyet fehérbőrű angolok alkottak. Ma, Anglia legnépesebb Baptista Gyülekezete ghánai, nigériai és más afrikai bevándorlókból tevődik össze. Ez csak egy a sok változás között, amely az elmúlt száz év folyamán végbement. Az egész világon

a Baptista Világszövetség

drámai politikai változások történtek: 1989-ben összeomlott a kommunizmus. Az 1960-as években a gyarmatosított államok függetlenek lettek, 1965-ben az Egyesült Államokban vége lett a szegregációnak, 1991-ben Dél Afrikában az apartheid politikának. 2001. szeptember 11. a

Borzási Gyula

E változások során új és független baptista szövetségek jöttek létre, melyek tagjai lettek a Baptista Világszövetségnek. 55 évi angol és észak-amerikai vezetés után a BVSZ először választott elnököt a fejlődő országok soraiból, a brazil Jao Sorent. Azóta a libériai Tolbert, a kínai Wong és koreai Kim is elnöki tisztséget töltöttek be a Világszövetségben. Így valóban nemzetközi jelleget kapott a világszervezet és egyre érzékenyebbé vált a növekvő többség szükségéi iránt.

– Mit mutatnak a számadatok?

Jelenleg a Baptista Világszövetséget 211 tagszövetség alkotja a világ minden részéből. Összesen 140.538 gyülekezetben 31.459.071 gyülekezeti tagot számolnak a 2003 évi statisztikai adatok alapján. Ha ehhez hozzászámítjuk azokat a baptista gyülekezeteket és tagokat is, akik nem tagjai a világszövetségnek, valamint a gyülekezetek hozzátartozóit, vagyis a gyerekeket és be nem merített látogatókat, akkor a baptisták több mint 100 millió lélekszámot számoló keresztyén felekezet. Tehát a legnagyobb protestáns egyház a világon.

– Milyen a szervezeti felépítése?

A BVSZ szervezeti felépítése általában a következő: a helyi baptista gyülekezetek egy adott országban levő baptista szövetséghez, unióhoz, illetve konvencióhoz tartoznak. Ezek a szövetségek alkotják a földrészek nagy baptista közösségeit:

az Európai Baptista Föderációt, az Egész-Afrikai Baptisták Közösségét, az Ázsiai Baptista Föderációt, az Óceániai Baptista Közösséget, a Latin Amerikai Baptista Uniót, és az Észak-Amerikai Baptista Közösséget. A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége 1992-ben lett tagja a Baptista Világszövetségnek és az Európai Baptista Föderációnak.

– Szólhatunk arról, hogy a Déli-Baptisták kiváltak?

Sajnálatra méltó, hogy 2004-ben a több mint 12 millió tagot számláló Déli Baptista Szövetség (Egyesült Államok) kivált a Baptista Világszövetségből. Ennek oka elsősorban bizonyos teológiai nézetkülönbségek, de nemcsak. Például a déli baptisták nem avatnak fel lelkipásztori szolgálatra nőket, míg más baptista szövetségben nők is végeznek lelkipásztori szolgálatot.

Imádkozzunk a Baptista Világszövetségért, hogy betölthesse küldetését!

– Úgy tudjuk, különösen jelentős a BVSZ segélyszervezete:

A Baptista Világszövetség három nagy területen fejti ki tevékenységét, egyesíti a világ baptistáit az evangelizálásban, az emberi jogok és vallásszabadság védelmében és a szeretet-szolgálatban.

A Baptista Világszövetség Segélyszervezete (Baptist World Aid) mindig ott van ahol segíteni kell. Például ez év elején a Délkelet-Ázsiai katasztrófa sújtotta térségben a Magyar Baptista Szeretetszolgálat által jutatta el segítségét a rászorulóknak.

Természetesen több szakbizottsága és célszervezete valósítja meg a

kitűzött célokat. A világszövetség székhelye Washingtonban van. Főtitkára Dr Denton Lotz, elnöke a koreai Billy Kim. Nyolc regionális alelnök és kilenc igazgató vezeti a munkát. Évente ülésezik a BVSZ főtanácsulása, mindig más és más földrészen.

Tíz éves főtitkári szolgálatom ideje alatt öt főtanácsülésen, két világkongresszuson és több nemzetközi rendezvényen vehettem részt. Ezeken az alkalmakon megismerhettem a BVSZ vezetőit, sok baráttra és testvérré találtam, akik felőlünk, erdélyi baptisták felől mindig szeretettel érdeklődtek. Csak néhány nevet említsek, akik barátainkká lettek: Denton Lotz főtitkár, Karl Heinz Walter, az EBF volt főtitkára, David Coffey, a Nagy Britanniai Baptista Unió főtitkára, Reid Trulson, az Amerikai Baptista Gyülekezetek egyik vezetője, és sokan mások.

– Szóljunk a centenáriumi ünnepekről:

Ez évben a Baptista Világszövetség alakulásának 100. évfordulóját ünnepeljük. Isten csodálatos kegyelme és gondviselése, amely 1905-től 2005-ig oly sokféleképpen megnyilvánult a Világszövetség száz éves története alatt, hálaadásra készítet minket, baptista hívőket. Ez év júliusában (július 27-31.) az angliai Birminghamben lesz megszervezve a BVSZ centenáriumi kongresszusa. Ennek jeligeje: Jézus Krisztus az Élő Víz. Szövetségünk részéről többen is készülünk elmenni. Mindig csodálatos élményt jelent egy ilyen világméretű eseményen részt venni: átélni azt a valóságot, hogy egy nagy baptista családhoz tartozunk, Isten népéhez, ahol minket erdélyi baptistákat is számba vesznek, szeretnek, megbecsülnek. Ott a helyünk nekünk is ebben a nagy családban, ahol ránk is vár feladat és szolgálat.

Szövetségünk képviselői minden alkalommal megkülönböztetett megbecsülést kaptak, megbízatást vezetői feladatokra és tisztségekre. Imádkozunk a Baptista Világszövetségért, hogy betölthesse világgraszoló nagy küldetését!

Kérdezett: Szilágyi László

Ipp

Reményteljes várakozás, imádság és készülődés előzte meg Ippon, 2004. október 3-át, vagyis az említett hó első vasárnapját. A testvériség döntése alapján, délelőtt bemerítési ünnepélyünk volt, amikor öt fehérruhás ippi fiatal részesült hitvalló keresztségben. Sok helybeli és vendég jött el mind a délelőtti, mind a délutáni istentiszteletre. Az igét mindkét alkalommal a meghívott vendég lelkipásztor hirdette, aki családjával Biharpuszpökiből érkezett. Papp Dezső testvér délelőtt a Jn 14:1-10 alapján hirdette Isten igéjét, délután az Ézs 12.

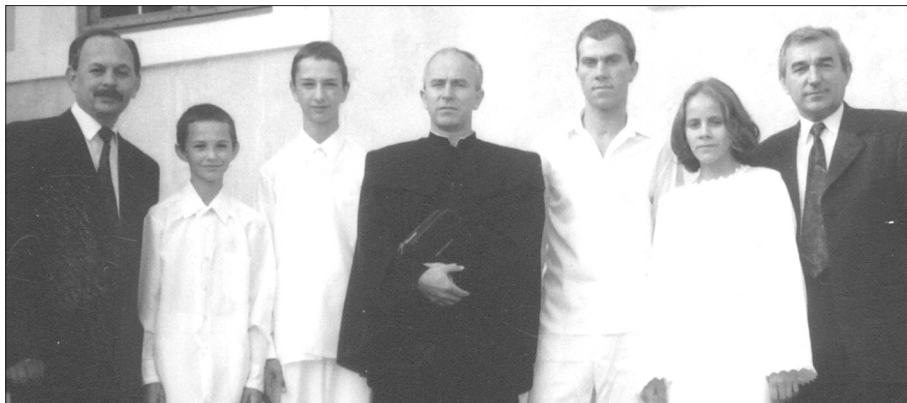
rész alapján szolgált. Hálaadó ünnepélyt tartott tehát az ippi gyülekezet délelőtt és délután is, Mennyei Atyánk az ő nagy irgalmából mindkét alkalmat és a jelenlevőket bőségesen megáldotta. Övé a hála, hódolat, dicsőítés az új tagokért és mindenért. A képen láthatók balról-jobbra: Gergely Pál, Borzási József, Borzási Anikó, Csepei Magdolna, Máté Beáta, Grebenár Ferenc és Papp Dezső. (G. P.)

Beszterce-Béthel

2004. szeptember 5-én gyönyörű, verőfényes vasárnapra ébredt Beszterce népe. A város és a körzet magyar ajkú hívó testvérisége összegyűlt, hogy együtt ünnepeljen a Béthel-gyülekezettel. Kolozsvárról és Kiskapusról is érkeztek fiatal vendégtestvérek ez alkalomra. Kivételes volt ez az ünnep, hiszen Isten kegyelméből először mozdult meg a víz az új imaház nagy termében. Négy fehérruhás tett vallást az Úr Jézus Krisztusba vetett hitéről: Gedő Lévi-Fülöp, Gedő József-Ferenc, Réman János és Réman Enikő (a

mellékelt fotón balról-jobbra). Az első három bemerített a Béthel tagjai lettek, Enikő pedig cegői gyülekezet sorait szaporítja. Kovács Gyula lp., szövetségünk alelnökének igei üzenete (ApCsel 8,26-40) előzte meg a bemerítést, melyet Katona János helybeli lelkipásztor végzett. A délelőtti alkalmon a kiskapusi-kolozsvári fiatalok összevont énekkara, valamint a cegői fúvóska szolgált. Az ebédet az imaház alagsorában közösen fogyasztottuk el, majd hálaadó istentisztelettel folytattuk együttlétünket. Kovács Gyula testvér az 57. Zsoltár alapján az Úrtól kapott áldásokért való önkéntes és szívből fakadó hálaadásra buzdította Isten népét. A fiatalok felemelő énekszámai növelték az ünneplés örömet.

Katona János

Kraszna

Kraszán, 2004. november 28-án öt fehérruhás tett vallást a Jézus Krisztusba vetett hitéről: Bódizs Zsolt, Petkes Enikő, Dimény Karola, Vincze Márta, és Bódizs Beáta. Az ige mind az öt fiattalt a Solyomkövári Táborban érintette meg: ott jutottak bűnbánatra, tértek meg és hittek Jézusban. Kívánjuk, hogy legyenek hűségesek és bátrak a hit területén. Krisztus örömhírért Budai Lajos zilahi lelkipásztor hirdette (Róm 6,1-14), míg a bemerítést a helybeli lelkipásztor, Borzási Pál végezte. (B. P.)

Szeretet

Vesd az igemagot!

Hogyan tudnánk hatékonyabban evangélizálni? – lehet, hogy az olvasót is foglalkoztatja ez a kérdés. Kezünkben van a „mag”, imádkozó szívvel készítjük a „talajt”, szívünkben lelkesedünk a munka iránt, és mintha mégis hiányozna valami! A hatékony evangélizálás néhány módszerét szeretném az alábbiakban megemlíteni.

Vesd az Igemagot...!

A személyes bizonyoságtételen keresztül

Aki találkozott Jézussal, annak van mondanivalója a körülötte élő embereknek. Erre nézve hasznos leírnom bizonyoságtételemet. Miről kell feltétlenül beszélnünk?

1. Arról, hogy milyen volt az életünk a Jézussal való találkozás előtt.
2. A Krisztussal való találkozásról, vagyis hogyan fogadtam el Őt, és miként történt a találkozás.
3. A megváltozott új életemről, és arról, amit most jelent Jézus Krisztus nekem.

Tanácsos mindennapi beszédstílust használni, egyes szám első személyben fogalmazni, amennyiben lehet kerülni a vallásos kifejezéseket, vagyis a „kánaáni” nyelvet, és ne legyen több mint 3-4 perc.

A kapcsolatokon keresztül

Ez feltöri a kemény talajt, a hamis befolyások talaját, különösen olyan helyeken, ahol nincs evangéliumi gyülekezet. Az elutasító magatartást, ami az előítéletből fakad.

A kapcsolatok létesítésének vannak akadályai. Az első a megfertőződés veszélyétől való félelem. Úgy gondolom, hogy ezt a kérdést nem szabad könnyelműen kezelni, mivel ez valós veszélyt jelenthet. Erre nézve nagyon fontos a lelki stabilitás és az, amit Jeremiásnak mond Isten: „Ők térjenek meg te hozzád, de te ne térj őhözájuk.” Jer 15,19 Egy ilyen kapcsolat nem lehet lelkiileg káros számomra. Egy másik veszélyt az idegenkedés jelenthet. Egy harmadik veszély az idő hiánya. Nagyon elfoglaltak vagyunk és egy kiépitett

kapcsolatot ápolni kell, amihez időre van szükség. Tapasztalatból tudom, hogy ez nem elpazarolt idő és megér minden fáradozást. A negyedik veszély az alacsony önbecsülés. Erre azt szoktam mondani, hogy ez olyan, mint a vérnyomás: ha túl nagy az is baj, ha túl kicsi az sem jó. Fontos, hogy Isten gyermeke egészséges énképpel és identitással rendelkezék. Egy utolsó veszély, félelem attól, amit rólam gondolni fognak. Ez nem kevésbé gátolhat minket az előbbieknél a kapcsolatok építésében.

„szuper-emberek” lennénk. Fontos, hogy lássák, hozzájuk hasonlóan emberek vagyunk, akiknek szintén vannak problémáik, harcaik, fájdalmaik, stb. aminek a fontossága alapvető. A legtöbb bizonyoságtétel azért hiúsul meg, mivel nem látják a mondottakat a gyakorlatban. Valaki ennek szükségességét a következőképpen fejezte ki: „Aki vagy olyan hangosan beszél, hogy nem hallok tőle azt, amit éppen mondasz!” Isten igéje arról tesz bizonyoságot, hogy ha látják a mi jócselekedeteinket,

A jég még fogva tartja a földet, de a csalogató napfényre már kidugja fejét a hóvirág. (Fotó: ifj. Sz. L.)

A kapcsolatépítésnek van néhány alapelve. *Légy fesztelen!* Ne görcsölj be, amikor valakivel Jézusról beszélsz. Vagyis légy természetes. *Légy humorérzékeny!* Nem könnyelműsködésként gondolok ez alatt, hanem az egészséges derű szabadságára, amit Spurgeon és sok más eredményes evangélista életében is láthatunk. Nyilvános helyen étkezés előtti hálaíma! Ez lehet, hogy új lesz annak, akivel éppen csak, hogy megismerkedtél, de ennek kapcsán lehetőség lesz Mesteredről beszélni. Mutasd ki iránta szeretetedet, amikor erre alkalom adódik.

Az életmódon keresztül

Nem szabad annak a látszatát keltenünk, mintha mi valami

dicsőíteni fogják Istent meglátogatásuk napján. Mt 5,16; 1Pt 2,12 A jelenlét evangélizálás a leghatékonyabb módja annak, hogy embereket nyerjünk meg Krisztus számára. Erre érdemes komolyan odafigyelni.

Arra vágyom, hogy bizonyoságtételek által zengjen, és el ne hallgasson. Felőle a dicséret, olyan tartós kapcsolatokat építhessek, amelyben mindegyik fél közelebb kerül Megváltójához, és szavaim legyenek összhangban életmódommal, hogy a Mag jó földbe hullva, kikeljen és növekedve, erősödve gyümölcsöt teremjen, hogy Isten előtt megállva ne üres kézzel, hanem kévékkel állhassak.

Kiss Zoltán, Sepsiszentgyörgy

Minden ember álmodik. Gyakran történt, hogy felébredtünk és azt kívántuk, bárcsak folytatódott volna az álmunk – máskor örültünk, hogy csak álom volt. Az álom titokzatos jelenség, aminek vagy túl sok (babonás), vagy túl kevés jelentőséget tulajdonítunk. Egyszer egy ember nagy izgalommal mesélte álmát a szomszédjának és kíváncsi volt, hogy mit jelent. Mire a válasz: hát ez azt jelenti, hogy aludtál.

Vannak jó és rossz álmok, haszontalan- vagy rémálmok, de olyanok is, amiken keresztül Isten szól. Ilyenekek voltak a József álmai a kévékről, a napról, holdról és tizenkét csillagról. Ez Isteni kijelentés volt, bizonyítja annak valóra válása.

Nem bizonyított, hogy volt-e összefüggés József ábrándozásai és álmai között, de könnyen elképzelhető. 17 év körüli ifjú volt, ami az álmodozás jellegzetes kora. Ismerte atyái történetét, Isten kiválasztását, még azt is, hogy nem mindig a nagyobb öröklí az ígéretek. Ha álmai előtt nem, de utána biztos sokat töprengett rajtuk.

A Yale-i egyetem kutatói szerint: „a legtöbb fiatalnak van egy álma az életről. A kezdetén ez homályos, vagy irreális, de huszonéves kortól kezd világosabbá válni. Ez ad lelkesedést, életkedvet és célt. Aki egy ilyen álom köré építi életét, annak nagyobb az esélye a sikerre és a beteljesedésre. Akinél ez hiányzik, az csak sodródik.”

Álmainkat (terveinket és vágyainkat) sokkal jobban befolyásolja a környezetünk, mintsem gondolnánk. Az emberek, akikkel kapcsolatban álunk táplálhatják vagy lerombolhatják azokat. József esetével párhuzamot vonva vizsgáljunk meg három ilyen szerepkört: a szülők magatartását, a testvérek viszonyulását, és a személyes hozzáállást.

I. A szülők magatartása játsza a legnagyobb szerepet gyermekük jövőjének alakításában. A gyermek szemében először csak egy életideál létezik: a szülőké. Követésre méltó-e az életük?

Vajon mit látott József Jákób életében? Vándorlást és vesződést. Jákób mindent megtett volna, hogy legalább a kedvenc fiának szebb jövőt teremtsen, vagyis ez volt az álma. Akaratlanul is tovább viszi szülei hibáját, hogy egyiket túlszereti, annak vesztere, testvérei gyűlöletére és saját

„megtartják ugyan a kerítésen belül, de megfosztják a magaslatoktól”

bánatára. Vagyis helytelenül szereti, mert az igazi szeretet soha nem túl sok. Maga mellett akarta tartani, és a legmesszebb került.

Talán saját beteljesületlen álmaait szerette volna Józsefben valóra váltani, ami ma is gyakori hiba. Az is baj, ha teljes egyenlőséget alkalmaz a szülő, és nem veszi figyelembe az eltérő képességeket és vágyakat. *„Ha egyik nem tanulhatott tovább, akkor te se akarsz.”*

Továbbá olvassuk, hogy Jákób megdorgálja fiát álma miatt. Nem tehetett róla, hogy álmodott, csak naivan elmondta. Ma hogy reagálnak a szülők

a gyermekek nagy vágyaira? Pl. *„felejtsd el, nem vagyunk mi olyan gazdagok.”* *„mi csak egyszerű földművesek vagyunk.”* Vagy még rosszabb: *„sosem lesz belőled ember”,* *„csak bajnak vagy a világon”.*

Gyakran elég egy-egy elejtett szó, hogy reményt vagy lemondást tápláljon a fejlődő lélekben. Az olyan megjegyzések, mint: *„minek annyit tanulni, az a sok könyv, buta versek, fölösleges tantárgyak”,* lenyesik az épp kinövő szárnyakat. Így megtartják ugyan a kerítésen belül, de megfosztják a magaslatoktól. Ugyanitt felelősségük van a nevelőknek és tanároknak.

II. A testvérek viszonyulása.

Mintha Kain és Ábel esete ismétlődött volna meg József és testvérei életében. Az egyiknek jobban sikerült valami, mint a másiknak, és ez elég volt a bajhoz. Úgy gondolták, hogy nekik több jár, mint a kisebbnek, és nem bírták elviselni az igazságtalanságot.

A régi természet szerint mindegyik nagyobbak érzi magát a másiknál, és úgy érzi hogy ő kapja a kevesebbet. Az új természet pedig abban áll, hogy: *„egymást különbnek tartásatok magatoknál”* – nagyobbak, fontosabbnak. Így lehet örülni egymás sikerén, örömen. Magasröptű álmokat meg lehet ölni lekicsinyléssel vagy csúfolódással. *(„imhol jó az álomlátó, jertek öljük meg, majd meglátjuk mi lesz az álmaiból”)* A gyűlölet öl (1Jn 3,15), a szeretet pedig épít.

A megtérést is próbára tehetik irgalmatlan megállapítások, amikor

„kútba taszítják” olyan kijelentések, hogy *„nem is vagy te megtérve, soha sem javulsz meg”.* Nemcsak a családban, hanem a gyülekezetben is felüti fejét ez a jelenség, amikor a „nagyok” jogot formálnak, és nem szenvedhetik, ha a „kicsik” kerülnek előtérbe. Testvérek! Emeljük egymást, vagy visszahúzzuk?

III. A személyes hozzáállás is nagyban hozzájárul álmaim megvalósulásához. Könnyű szélsőségbe sodródni. Némelyek álmvilágban élnek, regények, filmek és képzeletük fellegeiben, amik eltakarják a valóságot. Mások nem álmodnak, így remélik, hogy nem lesznek összetört álmaik.

Gary Collins írja, hogy álmaink valóra váltásához gondolkodni és tervezni kell, majd lépésről lépésre haladva elérni a célt. Ez azzal kezdődik, hogy fölteszem magamnak a kérdést: *„Milyenné szeretnék válni a következő tíz évben?”* *„Ez az, amit Isten akar, hogy tegyek?”* *„Milyen lépéseket kell megtennem, hogy elérjem ezt a célt?”*

Nem ábrándozásról és illúziókról van tehát szó. A szennyes és gonosz álmok, hiú nagyravágyás és pénzsóvárgás a főbűnök közé tartoznak. Nekünk tiszta cél és tiszta szándék kell. Ez mindig győz. József élete gyönyörű példa erre. A rabszolgasorsban is tiszta lelkiismerettel kitartott, több mint tíz év börtön sem törte meg benne a reményt. A kitartás és tiszta élet meghozza gyümölcsét, mert álmaink megvalósulása Isten áldása.

Sallai Jakab lp., Nyárádmagyarós

Szeretetnyelven beszélni

Kinek élek?

Szeretjük, ha az életünk zökkenőmentesen zajlik. Mindent meg is teszünk, hogy ezt elérjük. Ezenközben gondolunk-e Isten elhívására, hogy az ő dicsőségére és mások épülésére éljünk? Karácsonykor magamra ismerhettem e tekintetben.

A téli legációt Kémeren töltöttem. Kedves vendégfogadónál, miközben a jó meleg szobában a szolgálatokra készülgettem, Isten megszólított, hogy menjek el olyan emberekhez, akiknek a karácsonyt is egyedül kell tölteniük. Néhány fiattal el is indultunk, hogy felkeressük őket. Egy idős testvérnő nyitott ajtót, kedvesen fogadott, majd bent a lakásban együtt dicsőítettük az Urat énekkel, igével, bizonygatással. Ezt követően a testvérnő elmondta, hogy kicsoda számára a Szabadító. Beszélte életének próbáiról, amelyekben az Úr őt megtartotta. Történetét így fejezte be: „Én az Úrnak élek, mert teljesen az övé vagyok, és ebben az egyszerű kis lakásban mindenem az Úr Jézusé”. Mikor távozóban voltunk, egy-egy almát is kaptunk, amit vendéglátónk nagy szeretettel adott át. A ház előtt még néhány percre megállva hálát adtam Istennek azokért, akiknek bár kevesük van, mégis gazdagok, mert Krisztusnak élnek az év minden napján.

Eszembe jutott, hogy Krisztus sem önmagának élt, hanem az Atyának. Mindenben az ő akaratát kereste, cselekedte. Azért született és azért halt meg, hogy akik élnek, ezután ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt, és feltámadt (2Kor 5:15).

Kinek élek? – ezt a kérdést tettem fel önmagamnak ott a ház előtt, és kértem Istent, segítsen ez évben egyedül csak neki élnem.

Kelemen Sándor

3. év. hallg.

A karácsonyi legációmát Temesváron töltöttem. Az ünnep előtt még jutott egy kevés idő, hogy szétnézzek a város központjában. Verőfényes délután volt, meleg idő, plusz 19 fokot mutatott a hőmérő. A járókelők többsége élvezettel sütkérezett a tavaszi napfényben, és ajándékvásárlással volt elfoglalva. Inkább húsvéti, mintsem karácsonyi hangulat volt. Viszont szorongatta a szívemet a gondolat, hogy este prédikálnom kell. Igyekeztem is valahogy ráhangolódni a karácsonyi történetre.

Elgondolkodtam, haza felé menet, hogy a főtéren felállított üzletcskében mennyi kacatot kínáltak. A sok portéka azt sugallta, ezzel is, azzal is ki lehet fejezni, hogy valakit szeretsz. Gary Chapman könyve jutott eszembe, az ő fő „szeretetlen”-ről. Karácsonykor könnyű az ajándékozás szeretetnyelven „beszélni”, mivel akkor van a „szezonja”. Vajon mikor jön el a testi érintés szezonja, amikor több simogatást, meleg kézfogást, forró ölelést lehet osztani, kapni? Vagy mikor jön el az elismerő szavak ideje, amikor elbeszéljük azokat az értékeket, amelyeket észrevettünk embertársunkban, és amelyekért hálát tudunk adni Istennek is? A szívességek időszaka is ismeretlen számomra. Ide tartozna a bevásárlás, számlák kifizetése,

a gyerek tisztába tétele, vagyis minden, amely úgy kezdődik, hogy: „Légy szíves...”, „Nem tennéd meg...? Kérlek szépen...” A minőségi idő szezonja is sokszor a jövő távlatában marad: „Ha több időm lesz, meghallgatlak”, „Majd máskor, most épp sietek”.

Elmúltak az ünnepek, ezentúl ritkábban beszélünk az ajándékozás nyelven. Lehet, hogy a másik négy szeretetnyelv szezonja éppen most jött el számunkra. Talán ajándékozni próbáltunk, de nem értünk el vele nagy eredményt. Akkor itt az ideje, hogy más úton közeledjünk embertársaink felé ebben az évben.

Rövid legációm alatt jöttem rá, mit jelent, hogy Isten is sokszor és sokféle módon szólt az emberekhez (Zsid 1:1). Isten nem csak az ajándékozás szeretetnyelven beszél hozzánk. Temérdek útja van szeretetének, hogy az ember „szót értsen”: Isten békülni akar a bűnös emberrel. Tanuljunk tőle szeretni, és legyen minden nap valamelyik szeretetnyelv ünnepe!

Szűcs Benjámin Ottó,

3. év. hallg.

Krisztus vagy Én?

A karácsonyi-újévi legációt a Bihar megyei Remetén töltöttem. Először jártam ebben a gyülekezetben, és úgy tekinthetek vissza, hogy Isten gazdagon megáldotta az együttlétünket. Visszatekintve, úgy gondolom, nem az a fontos, hogy én mennyit teljesítettem, hanem, hogy Jézus Krisztus mit tett. Tőlünk, sáfároktól, nem a mennyiség kéretik számon, hanem a hűség.

Amire Isten tanított az ünnepeken az éppen a saját énem háttérbe szorítása, hogy ne mindig ragaszkodjam a saját igazamhoz, meglátásomhoz, dicsőségemhez, hisz mindez semmi Krisztus mellett. Sokszor nehéz megtanulni lemondani dolgokról, amikről azt képzeljük, hogy a miénk, hogy az nekünk jár, miközben kiderül, hogy sem nem a miénk, sem nem jár nekünk. Jézus Krisztus lemondott a mennyi dicsőségről, vállalva az emberi formát, szegénnyé lett, hogy mi az ő szegénysége által meggazdagodjunk.

Amíg nagyon ragaszkodom valamihez, és nem tudom kiengedni a kezemből, addig az megkötöz és használhatatlan vagyok az Úr kezében. Sok áldástól megfoszt, amit az Úr készített számomra, és attól az örömtől, ami a neki való engedelmességből fakadna. Aki személyesen találkozik Jézus Krisztussal, annak megújul az élete, annak történik változás a szívében és megtanul lemondani mindarról, amire Megváltója kéri, és ezt nem dacosan vagy morcosan teszi, hanem örömmel.

Marad a kérdés: Mi az, amiről neked kell lemondanod? Mi az, ami már nagyon közel nőtt a szívedhez és gátként van Isten és közötted? Mi az, amit másképp kellene tenned ebben az évben? Kész vagy változtatni, vagy minden marad a régi? Ki szokott előtérbe lenni: Krisztus vagy Én?

Kelemen Szabolcs, teol. hallg. 3. évf.

Tudósítás Gergely Pál temetéséről

Gyászoló családtagok, rokonok, ismerősök és több száz végtisztességet nyilvánító jelenlétében zajlott le 2004. december 20-án Gergely Pál nyugalmazott lelkipásztor temetése Kémeren. A gyászistentisztelet 13.00 órakor kezdődött ifj. Budai Lajos zilahi lelkipásztor imájával. Borzási István marosvásárhelyi lelkipásztor kihangsúlyozta igehirdetésében Jézus Krisztus üdvösségszerző munkáját. "Karácsony előtt is lehet találkozásunk a Szabadítóval", hirdette Szövetségünk elnöke. A szilágysági gyülekezetek képviselőiből összeállt énekkar szolgálatai mellett többen is méltatták az elhunyt munkásságát és kiemelték személyiségének jellemvonásait, melyek főként a

szilágysági ébredés idején váltak nyilvánvalóvá. Paniti Zoltán kémeri református lelkész megvallotta, hogy Gergely Pál munkássága hatással volt elhívására és szolgálatára, kapcsolatokat a megbecsülés, kollegialitás jellemezte. Király Tibor ballai, Sütő László kondorosi (Mo.) lp-ok gyermek- és ifjúkori emlékeit idézték fel Gergely Pállal kapcsolatosan. Bálint Pál kolozsvári lelkipásztor olvasta a nekrológot, majd Vékás Zoltán szatmárnémeti lelkipásztor imájával zárult a gyászistentisztelet, az imaház előtti térségen.

A népes gyülekezet a fúvózenekar gyászindulóinak ütemére kísért a koporsót a sírkertbe. Kovács Gyula nagyszalontai lelkipásztor imája nyitot-

ta a hantolás előtti búcsúbeszéd sorát. Katona László nagyvarsányi (Mo.) lelkipásztor Gergely Pál szellemi nagyságát emelte ki, hangsúlyozva annak a szellemi erőternek a fontosságát, melyben élt és szolgált elhunyt testvérünk. Kovács József margittai lelkipásztor a '90-es évek elején készített beszélgetésekből idézett, melyekből kiderült: Gergely Pál meggyőződését bátran vállaló, kiengyensúlyozott és önkritikát is gyakorló szolgálja volt az Úrnak. A temető kertben Nagy Károly diakónus, az elhunyt kortársa és egykori munkatársa imája zárta a végső tisztességadást.

Horváth Ferenc

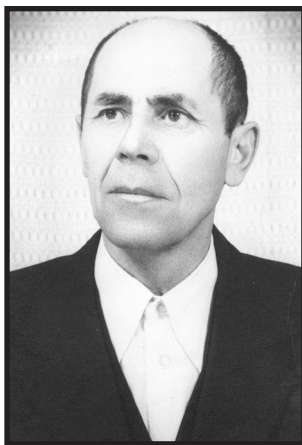
Nekrológ

Gergely Pál, 1921 – 2004

Gergely Pál 1921-ben született Kémeren, Gergely András és felesége – született Jakab Erzsébet – első gyermekeként, akiket a jó Isten három gyermekkel ajándékozott meg. Egyszerű földművelő, református családban nevelkedett. Az általános iskolát Kémeren végezte. Édesanyjával együtt 12 éves korában kezdett el járni a baptista gyülekezetbe, ahol lelki otthonra talált. A világnak hátat fordítva, 19 éves korában döntött Jézus Krisztus mellett, aláírása 1940-ben történt Szilágynagyfaluban, Szabó László hitközségi elnök által. Katonai szolgálatát, magyar időben, a határőrvadászoknál töltötte – Besztercén. A második világháború viszontagságaiban egészsége megromlott, életre szóló szívbetegséggel tért haza. Leszerelése után házasságot kötött Gellén Ilonával, az érendrédi baptista gyülekezetből. Házasságukat Isten hét gyermekkel áldotta meg: Zoltán és Ilona, (ők kisgyermekkorban meghaltak), Pál, Barnabás, Márta, István és Benjámin. A gyermekek születése és nevelésüknek terhe a szilágysági ébredés idejére esett, viszont feleségével együtt készséggel vállalták a terheket és a kihívásokat.

Megtérése után sokat foglalkoztatta a gyülekezi élet, felelősséget vállalt a közösség terheinek hordozásában, főként az ifjúsági munkában. 1943-ban a kémeri-ballai körzet lelkipásztora Cserepka János testvér lett, aki mellett lelkiileg sokat nevedett, lelki atyjának tekintette őt. Az igehirdetés szolgálatát 1946-ban kezdte el, melyet csaknem haláláig buzgósággal végzett. A közösségi szolgálatok más területein is tevékenykedett, már ifjú korában tehetséges versírónak bizonyult. Jóllehet mindig kiegyensúlyozott életet élt, mégis szüksége volt hogy, Isten igéje és Lelkének világosságában felismerje elveszett állapotát. Ez az ébredés idején történt, amikor megtérés és bűnbánat következtében bűnbocsánatot és üdvbizonyosságot nyert. Ez nagy örömmel töltötte el, a Szentlélek egészen átformálta, ettől kezdve új világosságban értette és hirdette Isten igéjét.

Az 1956-os szilágysági ébredés teljesen magával ragadta, az Evangélium bátor hirdetője, az ébredés kiemelkedő

képviselője lett. Feleségével együtt örömmel és áldozatkészséggel fogadta a megtérni vágyókat saját otthonába is. Bár akkor még nem volt felavatva, de ő pásztorolta a gyülekezetet, ahol a lelki ébredés egyre inkább terjedt. Számos missziós utat vállalt Erdélyben és Magyarországon, előfordult, hogy hetekig hiányzott a családból. Bár kevés teológiai felkészültséggel rendelkezett, igehirdetése egyszerű, tiszta, eredeti, mély bibliai igazságokat hirdető tanítás volt. A kegyes lelkületet és az evangéliumi irányzatot főként a prédikátorok fejedelme, Spurgeon prédikációinak olvasásából nyerte. A kommunista rendszer megszorításai és fenyegetései sem tudták megfélemlíteni az Úr és népe iránt való buzgólkodásában.

A több éves missziói és gyülekezeti szolgálat által, az Úr felkészítette lelkigondozói feladatra. A lelkipásztori szolgálatra való elhívását a kémeri gyülekezet is felismert és lelkipásztorának választotta. Avatása 1970. májusában történt, Dénes Ferenc hitközségi alelnök jelenlétében. 19 évig volt a kémeri, ippói és lecsméri baptista gyülekezetek lelkipásztora. Számos éven át mint ügyintéző, a nagyfalui és más körzetek lelkipásztori teendőit is ellátta.

Lelkipásztori szolgálatát az Úr főként a kémeri gyülekezetben használta. Azoknak a tagoknak a helyét, akik a munkahely keresés, vagy más okok miatt költöztek el, munkássága nyomán, Isten új tagokkal és családokkal pótolta. A nyugdíjas kort 1989-ben érte el, de nyugdíjba vonulása csak formális volt, ezután még több mint tíz esztendőig aktív lelkipásztorként dolgozott a kémeri gyülekezetben és körzetben. A misszióban nem ismert akadályokat, idős kora ellenére is, ha gyorsabb jármű nem került, hetente gyalog járta be a körzetet. Tiszta lelki látásán, és gazdag tapasztalatán nyugvó tanácsai az egész erdélyi magyar baptista közösséget segítették és gazdagították.

1994. novemberében szószéki szolgálat közben súlyosan megbetegedett, agyvérzés érte. A betegség nem győzte le teljesen, azonban a fizikai gyengülés folyamata egyre jobban felismerhető volt rajta. Miután visszanyerte beszédképességét

Perecsenben 2004. november 1-én kísértük földi életének utolsó útjára **Boncidai Béla** testvér, akit az Úr hirtelen halállal szólított el szerettei közül. Testvérünk 73 évet kapott ezen a földön mennyei Urától. Temetésén Igével szolgáltak Nagy István lp. és Kulcsár József diakónus a Lk 12:35-40 alapján.

Perecsenben 2004. november 20-án temettük özv. **Bákai Ilonka** testvérnőt, akit 75 esztendővel ajándékozott meg Teremtő Ura. Testvérnőnk földi élete során sok megpróbáltatáson és szenvedésen ment át. Mindezek ellenére életét jellemezte a kitartó szolgálat, amelyet tanúsított családjá, valamint Megváltója felé. Élete utolsó hónapjaiban nagy fájdalmai voltak, amit egy súlyos autóbaleset okozott, amibe végül belehalt. A gyászistentiszteleten Nagy István lp. és Balla Béla diakónus szolgáltak, valamint a helybeli ének-zenekar.

2004. november 14-én a hűvös őszi idő ellenére is sokan eljöttek, hogy utolsó útjára elkísérjék **Szabó Ilonka** testvérnőt, aki a jenői gyülekezet tagja volt. Életének 73-ik évében szólította magához az Úr. A vigasztalás igéjét Megyesi József ny. lp. a 31. Zsoltár 6. verse alapján hirdette és Papp László helybeli lp. a Zsid 9, 27-28 alapján. A temetőben Megyesi József lp. a Jób 19:25 alapján vigasztalta a gyászoló családot. A temetésen a nagyváradi fúvóskar és a fugyüi énekkar szolgált. **P.L.**

Dénes Lajos testvér 1958. július 13-án született Varsolcon, református családban. 1982-ben házasságot kötött Szabó Ibolyával. Mivel 13 évi házasság alatt saját gyerekük nem született, 1995-ben örökbe fogadtak egy néhány napos kisfiút. Testvérünk 1999. óta háromszor volt megműtve agydaganattal. Feleségének, aki 1998-ban döntött Jézus Krisztus mellett és bement a szíve vágya az volt, hogy férje is kövesse az Urat és ezért ő, és a gyülekezet is imádkozott. Nagy halálával tartozunk Istennek, mert meghallgatta könyörgéseinket és a nagy megpróbáltatások között megszólította testvérünket és ő komolyan vette ezt. Megérezte és elfogadta Isten megbocsátó kegyelmét és kérte hogy merítsék be. Testvérünk bementése 2004. október 28-án, saját otthonában történt meg, az Úr és a helybeli

gyülekezeti tagok jelenlétében. Az igeszolgálatot Jn 5:1-9 alapján, valamint a bementést Nagy István körzeti lelkipásztor végezte. 2004. november 25-én, e szenvedés hazájából, testvérünket 46 éves korában magához szólította az Úr. A gyászoló család és népes gyülekezet előtt Isten igéjét Nagy József ref. lelkész, és Nagy István körzeti lp. hirdette a Jób 7,1-10, Jn14,1-3, 2Pét 3,8-14 alapján. Abban a reménységben búcsúzhattunk testvérunktől, hogy pillanatnyi fájdalmunkat a mennyei öröm fogja kárpótolni. A szilágyperecseni ének-zenekar dicsőítette az özvegyek árvák és minden vigasztalás Istenét. **N. I.**

2004. október 14-én kísértük utolsó útjára **Izsó Mária** testvérnőt Értarsán, aki 53 évet kapott földi életében. A viszontlátás reményében búcsúztunk tőle. A gyászháznál, népes hallgatóság előtt, Isten vigasztaló igéjét Balla Frigyes (Róm 8: 1-2), Gál Győző (Jn 14:1-3) és Szabó András (Jób 1:23) hirdette. A temetőkertben Szigeti Lajos diakónus testvér (Jn 5:28-29) vigasztalta a gyászoló családot és a gyülekezetet. **Sz. A.**

Január 11-én temettük el Aradon a 63. évének vége felé járó **Katona Katalin** testvérnőt. Utolsó éveit gyógyíthatatlan betegsége nehezítette meg. Belenyugodott Isten végzésébe és készen várta a hazaköltözését. Szerettei türelmesen gondozták. A gyászistentiszteleten ígét hirdett: Boros Gyula, Puscsa Vasile, Vass Gergely testvér. Az énekkar hatásosan szolgált. **V.G.**

Lovász András 76 éves korában, 2004. május 31-én szólította haza az Úr, akit ő nagyon hűségesen szolgált. Hat éven át a gyógyíthatatlan betegség fokozatosan gyengítette testét és munkabíró képességét, míg végül teljesen tehetetlenné vált. Kalotaszentkirályon, a gyászistentiszteleten Mike Sámuel lp. (2Kor 4,16-18, Zsid 11,24-29), Kovács József lp. (Jel 7,9-17) és Oláh Lajos lp. (Zsolt 73,21-26) hirdette Isten vigasztaló üzenetét. Varga János ny. lp. a nekrológot olvasta fel, és a Dániel 12,13-at hangsúlyozta ki. A temetőkertben Péter István lp. (2Kor 1,20-22) hirdetett ígét. A helybeli és a kalotaszegi gyülekezetekből érkezett testvérek énekekkel szolgáltak. **L. L.**

(folytatás a 11. oldalon)

Istenünk vigasztalja a gyászolókat!

Nekrológ: **Gergely Pál** (folytatás az előző oldalról)

tovább hirdette az ígét többnyire a kémeri gyülekezetben, de szívesen vállalt szolgálatot más gyülekezetben is.

2004. augusztusától egészségi állapota megromlott, úgyhogy folyamatos és figyelmes gondozást igényelt családja részéről. Tiszta gondolkozása és lelki látása töretlen maradt, azonban testében egyre jobban látható volt a múlandóság ereje. A földi sátorház bomlása fájdalmas és sóhajtozással teljes volt, de ezt az időszakot is arra használta az Úr,

hogy még jobban felkészítse a vele való találkozásra. Az utolsó napok különösen nehezek voltak, egyre erősebb volt benne a mennyei hajlék után való vágy. Kevéssel halála előtt elmondta: ő már a karácsonyt nem itt szeretné ünnepelni, hanem odaát, mennyei Urával és Megváltójával. Ez a vágya immár beteljesült.

Gyászolják: Felesége Ilona, testvére András. Gyermekai: Pál és Piroska, Barnabás és Jolán, Márta és István, István és Piroska, Benjámin és Andrea. Unokái: Erzsébet, Zsolt, Eliza, Tünde, Tihamér, Sárika, Annamária, István,

Rebeka, Ruth, Jessica és Ruben. Dédunokái: Patrícia és Tábita. Rokonai, hittestvérei és ismerősei.

A gondozásban gyermekei egyaránt felelősséget vállaltak, különösen Márta leánya. A közösség részéről Nagy Eszter, a szomszédok közül pedig Szabó Ilona és családja nyújtott jelentős segítséget. Az eltávozott nevében is köszönjük mindazoknak, akik imában, vagy bármilyen más módon együtt éreztek és segítettek az elköltözés előtti és az ezt követő időszakban. Mindenért Istené a dicsőség!

Temetési hírek (folytatás a 9. oldalról)

Gergely Pál testvérünket váratlanul, 65. születésnapján érte a lesújtó betegség. Egy hét szenvedés után az Úr a szenvedésekkel, megpróbáltatásokkal telített siralom völgyéből haza hívta. Temetése 2004. december 5-én volt Nagyváradon. A gyászoló családot részvétet nyilvánító népes gyülekezet vette körül. Mennyei Atyánk vigasztaló üzenetét Giorgiov Adrián, Czentye Mihály és Megyesi József lelkipásztorok a Zsolt 18,3-7, 1Jn 1,5, Préd 12,3,8-9 alapján hirdették.

2004. november 27-én népes tisztességtevő gyülekezet állt meg a **Füzesi Sándor** testvér ravatala mellett Bihar-diószegen. Füzesi testvér évtizedeken át volt a fúvószenekar, pengetőzenekar hűséges karmestere, és az Úrnak jámbor szolgálója. Több generációt tanított türelmesen a hangszerek kezelésére. A gyászistentiszteleten ifj. Szabó Mihály helybeli lelkipásztor hirdette az igét a Mt 25,22-23 alapján, a sírnál pedig Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor és kortárs. A diószegi énekkar szolgálata, Bokor Barnabás testvér vezetésével, enyhítette az elválás nehéz perceit. Füzesi testvér ezen a földön 76 évet kapott Teremtőjétől. Emléke legyen áldott!

Január 17-én, a biharpüspöki sírkertben temették **Kincses Árpád** (51) testvérünket. A gyászistentiszteleten Giorgiov Adrián és Papp Dezső lelkipásztorok szolgáltak, a körzet összevont énekkarát Borbély Ferenc vezette. Elköltözött testvérünket gyászolja felesége, lánya és fia, veje és menyje, valamint egy unokája. A Kincses család szilágybagosi származású, a '70-es években kerültek Nagyváradra. Kevés idővel ezelőtt választották a lakhelyükhöz közeli püspöki gyülekezetet. Testvérünket több hónapon át tartó súlyos betegség után szólította haza az Úr. **Sz. L.**

Florea Mircea, a Brassói Magyar Baptista Gyülekezet tagja 73 éves korában költözött el a földi létből az örök honba. Feleségével, szül. Szén Ilonával éveken át a Brassói Testvérgyülekezet tagjai voltak. Alig négy éve csatlakoztak a Brassói Baptista Gyülekezethez. Hűséges, imádkozó és szentéletű testvért ismertünk meg benne. „Az igazak emléke áldott”. **B. Gy.**

Csernátonban 2004. december 11-én kísértük utolsó útjára **Rákosi Dénes** testvér földi maradványait, akit életének 84. évében szólított el Mennyei Atyánk a nyomorúság hazájából. A vigasztalás igéit a gyászistentiszteleten Kiss Zoltán és Bertalan Péter testvérek hirdették (Jel 4,1 és Jn 11,20-29), a körzet összevont énekara és a helyi fúvóska is szolgált. **K. Z.**

Gyászjelentések Szatmárnémetiből

2004. július 18-án kísértük utolsó útjára **Antal Barna** testvért, a szatmárnémeti gyülekezet tagját. 64 évet kapott Teremtőjétől. Hirtelen halál ragadta el testvérünket. A temetési istentiszteleten Vékás Zoltán lelkipásztor a Galata 6,7-8 alapján hirdette az igét, a temetőkertben Szilágyi Endre testvér szólt az igét, valamint a gyülekezet énekara szolgált alkalmi énekekkel.

Csendesen, jó vénségben elhunyt **Süti Ferenc**, aki kegyelemben gazdag 93 évet kapott Urától. 40 éves korában tért

meg és bemerítkezett feleségével együtt Szilágykémeren a Keresztyén Testvér gyülekezetben. 1969-ben Szatmárnémetibe költöztek. Új feladatot kapott Urától. Sok ima és böjt után kapott engedélyt a Keresztyén Testvér gyülekezet megalapításához. E gyülekezet felelősségét viselte Isten és a hatóságok előtt 20 éven át. Barátságos beszéde és bibliaismerete előnyére volt az emberekkel való kapcsolatteremtésben és a misszióban. Fiatalokkal sokat foglalkozott, akik ma oszlopai a testvér gyülekezetnek. 1977-ben özvegyen maradt. 80 éves korában egészségügyi okok miatt, veje és leánya gondviselésére szorult. Saját kérésére, vejével és leányával együtt a magyar baptista gyülekezetbe kérte tagságát. A testvérek nagy szeretettel fogadták és látogatták haláláig. 2004 augusztus 28-án volt a temetése Szatmárnémetiben. Az istentisztelet Pop Vasile, testvérgyülekezet előljáró imájával kezdődött, Vékás Zoltán lelkipásztor hirdette az igét a népes gyülekezet előtt. A gyülekezet ének és zenekara szolgált alkalmi énekekkel. A sírnál Kovács Barna gyülekezeti vén szolgált és Szilágyi Endre gyülekezeti vén búcsúzott a szerető testvértől, nagyapától, dédapától. Hálaadó imát mondott Grigoras Vasile, testvérgyülekezeti előljáró. Záradékol elköltözött testvérünk egyik kedves énekét énekelte a gyászoló gyülekezet: „Más fogja élvezni kezed munkáját, Aratni nem te fogsz, ki vetettél”.

Megrendülve, de Isten akarátában megnyugodva temettük 2004. július 11-én **Krakkó Éva** testvérünket Lázáriban (Szatmár megye), a szatmárnémeti baptista gyülekezet tagját, aki 54 évet kapott az Úrtól. Testvérnőnk 4 éve tért meg. Örömmel, szorgalmasan és alázattal szolgált megmentő Urát. Isten kegyelméből, a gyülekezet fiataljai és szolgálattelvői hozzájárulásával bibliakör alakult házában. Ez lett volna a lázári gyülekezet plántálás elindulása. Nem értjük mindenben, hogy az Úr miért döntött így, de azt tudjuk, hogy bölcsen cselekszik mindent. Temetésén a népes hallgatóság előtt, Vékás Zoltán lelkipásztor Ézsaiás 57,1-2, id. Budai Lajos, nyugalmazott lelkipásztor Ézsaiás 55,6-7 alapján szóltak a vigasztalás igéit. A temetőkertben Nagy Kasza Lőrinc, gyülekezeti vén, János 5,24-29 szerint a feltámadás valóságáról és reménységéről beszélt. A gyülekezet ének és zenekara az alkalomhoz illő énekekkel dicsőítette az Urat. Kovács Barna, GYEK misszionárius imájával zárult a gyászistentisztelet.

Bizonyságtétel: Simon Ferenc vagyok Radnótról, és szeretném elmondani röviden néhai feleségem élettörténetét: **Simon Jolán** (lánykori nevén Szakács) 1941. március 15-én született Szentersébeten (Hargita megye). Hívó családban nevelkedett (szülei Szakács Dénes és Ilona). 1962. október 28-án kötöttünk házasságot és Radnóton laktunk. Közben a feleségem szülei Segesvára költöztek, ahol házat is építettek.

Az 1998-as esztendőben, január 19-én, feleségem meglátogatta a szüleit. Akkor történt a baleset, ugyanis a félíg kész emeleti lépcsőről leesett és hátgerinc törést szenvedett, aminek következtében lebénult. Életének hátralevő hat és fél évét gondozásra szorulva töltötte. 2004. július 21-én az Úr haza hívta, és feleségem megnyugodott minden fájdalomtól.

A temetése július 23-án volt Radnóton. Az istentiszteleten különböző helyekről szólt az ige: a Jn 3:16, a Pál leveléből, és idézve voltak Jób szavai: „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és az én porom felett megáll”. A székelyudvarhelyi és kisgalambfalvi fúvószenekar hangjai mellett kísértük ki a koporsót a sírkertbe. Együtt a négy gyermekemmel és a gyülekezet tagjaival, a viszontlátás reményében búcsúztam drága feleségemtől. **S. F.**

Teológia

Megköszönjük a Teológia számára küldött adományokat: Sc. ARNOS, Nagyvárád – élelem, Kiskapusi gyülekezet – élelem, Gálospetri gyülekezet – élelem, Dohi Gerzon, Alsószopor – élelem és egy vágósertés, Szatmári női kör – élelem, Szabó András lp, Értarcsa – méz, Nagyfalu gyülekezet – burgonya. A Jóisten áldását kívánjuk minden kedves támogatóknak!

Fülöp Lajos, gondnok

Öregek Otthona, Szalárd

Köszönjük a Filadelfia Öregek Otthona részére küldött anyagi támogatást: Pénzbeli adományok: Szabó Sándor (Bihar) 1.000.000 lej, P. T. (Kolozs megye) 1.150.000, özv. Buda Sándorné (Micske) 500.000, Major Irén (Kövesd) 500.000, Derzsi gyülekezet 640.000, N. N. (Kisgálambfalva) 1.000.000.

Élelem, termény, egyebek: Kiskapusi gyülekezet, Perecseni gyülekezet, Gálospetri gyülekezet, Nagyváradi 1. sz. gyül. biblia-csoportja, sc. ARNOS srl. (Nagyvárád), Dr. Pardi Benjámín (Nagyvárád).

Köszönjük szépen a támogatást! (Gal 6,9-10)

A gondozottak, alkalmazottak és a vezetőség nevében: **Mierluj József**

Hibaigazítás: Elnézést kérünk, hogy a Filadelfia támogatóinak névsorából (decemberi lapszám) kimaradt az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség Férfi szakosztályának - Vadász János lp. 400 USD adománya. (a szerkesztő)

Házassági évfordulók

Gyémántmenyegző volt **Krasznán**, amikor 2004. húsvétján **Dimény Sándor** és **Krisztina** (lenti fotó) házasságkötésük 60. évfordulójáról emlékeztünk meg a gyülekezetben. Bizonyágtételükből Isten gondviselése tükröződött, aki mindvégig mellettük állt, bármilyen viszontagságos idők is kellett átélniük. Istenünk hét gyermekkel áldotta meg őket (a kisebbiket, Andrást már haza is hívta az Úr), huszonhárom unokával és tíz dédunokával. Mindnyájan a Szövetségünk baptista gyülekezeteinek tagjai, vagy hozzátartozói.

Aranymenyegző is volt **Krasznán**, augusztus 22-én, amikor **Bódizs Sándor** és **Klára** (fenti kép) házasságkötésük 50. évfordulóját ünnepelték a gyülekezetben és a családban. Az Úr Bódizs testvérünket már a 60-as évek ébredésének kezdetén megújította, a helybeli közösség pedig 1967-ben gyülekezeti vénné avatta. A Mennyei Atya őket négy gyermekkel ajándékozta meg, tizenegy unokával és egy dédunokával. Mindenért Istené a dicsőség. (Borzási Pál)

Mit mond a régi ige?

(folytatás a záróoldalról)

Ott hallotta, amint egy Russell nevű tábornok felolvasta egy lapról Kate Hankey „Mit mond a régi ige?” című versét. Ez olyan hatással volt Dr. Doane-ra, hogy azonnal másolatot kért róla, és később, amikor szekéren továbbutazott, a Fehér Hegység vidékén (White Mountains), dallamot szerzett hozzá.

W. H. Douane Connecticut államban született 1832-ben, és apjának szövőgyárában dolgozott, amelynek vezetését később átvette. Majd fafeldolgozó gépeket gyártott Cincinnati-ban (Ohio), ahol több éven át az egyik Baptista Gyülekezet vasárnapi iskolai felügyelője volt. Tizennégy éves korától énekkart vezettet, és életének végéig több mint 2000 ének-dallamot írt. Ezek közül a „Mit mond a régi ige” a legismertebb. 1916-ban halt meg, és tetemes vagyonát jótékony célokra hagyta.

Magyar fordítása először az Evangéliumi Zsoltárban jelent meg, ami az erdélyi el-nem-ismert baptisták énekeskönyve volt. A hit hangjaiban az ének-zenei bizottság által újra lefordított, javított szöveggel fog megjelenni.

Igei utalások: Hós 6,4; Hós 13,3; ApCsel 9,34; Róm 1,15; Ef 3,19; 1Tim 1,15.

Borzási István

Köszönjük a karácsonyi és újévi üdvözlőleveleket!

Tisztelt:

Tőtös János lp. (Erdőszentgyörgy), István Ernő és Ibolya (Budapest), köszönjük az ünnepek alkalmából küldött üdvözlőlapokat.

Örülünk kedves mindnyájuknak is, akik villanypostán keresték fel a Szeretet szerkesztőségét.

Jólesett, hogy gondoltak ránk, bátorításukra továbbra is szükségünk van.

Munkatársaim nevében is: Szilágyi László

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbisz@rdslink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Mit mond a régi ige?

1866-ban Kate Hankey egy ötvenöt versszakos költeményt írt bevezetőül azon könyvéhez, melynek a „The Old, Old Story” (A régi ige) címet adta. A kötet a megváltás történetét mondta el, nagyon egyszerű, lírai formában, kezdve az Éden kertjével, az Úr Jézus születésén, életén, halálán és feltámadásán keresztül, befejezve egy személyes üzenettel az olvasók felé. Az elbeszélő költeménynek sok olvasója lett és több nyelvre is lefordították.

A költemény első része adta az ének témáját és mondanivalóját. Ezt Kate Hankey 1866 január 29-én költötte, amikor egy komoly betegség után lábadozott, és még nagyon gyenge volt. Ez magyarázza az első versszak utolsó sorát: „Mert elfáradt a lelkem, bűnös vagyok s beteg.” Meglepetésként érte, hogy az éneket sokan gyermekéneknek tekintették. Az is meglepetés volt számára, hogy az énekhez refrént énekeltek, amíg ő kész munkának tekintette az általa írt nyolc eredeti versszakot, refrén nélkül.

Kate Hankey, akinek teljes neve Arabella Catherine, egy rendkívüli asszony volt. Clapham-ban született 1834-ben, apja bankár, tagja a Clapham nevű szervezetnek, egy gazdag, ember-szerető, arisztokratákból és evangélistákból álló csoportnak, amelyet William Wilberforce vezetett.

Kate nagyon fiatalon vasárnapi iskolásokat tanított, és tizennyolc évesen egy bibliaiskolában vele egykorú kereskedő-segédekot oktatott, Londonban. A külmiszió iránti érdeklődése akkor kezdődött, amikor beteg testvérét hazahozták Dél-Afrikából, és alkalma volt több külmisziós munkással beszélgetni. Ezután minden honoráriumát, amit könyvei és énekei kiadásából kapott ezekre a misziókra költötte, és életét kórházlátogatásokkal és jótékonykodással folytatta. Munkáját nagyra értékelték, amiről temetésén, 1911-ben, megemlékeztek, ahol régi bibliaiskolás diákjai közül is részt vettek heten.

Több éneke közül a „Mit mond a régi ige” című a legnépszerűbb. Eredeti dallamát, mint tehetséges zenész, ugyancsak ő szerezte, de az ének mégis azzal a dallammal terjedt el, amit Dr. William Doane írt hozzá. Ez a dallam úgy született, hogy W. H. Doane Montrealban egy Y. M. C. A. konferencián vett részt.

(folytatás az előző oldalon)

A. Catherine Hankey

William H. Doane

1. Mit mond a ré - gi I - ge, a menny tit - ka - i - ról? A
 2. Szóld ezt a ré - gi i - gét, hogy jól fel - fog - has - sam, Mint
 3. Szóld ezt a ré - gi i - gét, és ked - ve - sen be - széld, Mert
 4. Szóld ezt a ré - gi i - gét, ha fé - le - lem fog el, Hogy

Jé - zus ke - gyel - mé - ről a Szent - í - rás mit szól?
 vál - tott meg a bűn - ből, mért sze - ret hú U - ram.
 ré - mít még a go - nosz, és a bűn is kí - sért.
 e vi - lát - nak csáb - ja meg - té - veszt fé - nyé - vel.

Add e - lém egy - sze - rű - en, mint egy kis - gyer - mek - nek, Mert
 Mondd ne - kem ezt el gyak - ran, mert el - el - fé - le - dem, Mily
 Mondd új - ra, mondd ez i - gét, ha kín - zó bá - nat jó, Mert
 Majd mi - kor haj - nal pir - kad, új é - let haj - na - la, Mondd

el - fá - radt a lel - kem, bű - nös va - gyok s be - teg.
 nagy dol - go - kat mű - velt, mit tett ér - tem Is - ten.
 ben - ne van csak bé - ke, szent vi - gasz és e - rő.
 el e ré - gi i - gét: „Üd - vöd Jé - zus ad - ta!”

Refr.

Hir - desd a ré - gi i - gét, hir - desd a ré - gi i - gét,

Hir - desd a ré - gi i - gét, Jé - zus sze - re - te - tett!